

Sygn. akt VI U 453/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy R. G.

przeciwko (...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem R. G.

od decyzji (...) w W.

z dnia 30 sierpnia 2019 roku znak:(...)

zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 30 sierpnia 2019 roku znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującej R. G. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 25 stycznia 2019 roku w łącznej wysokości 5 % (słownie: pięć procent) stałego uszczerbku na zdrowiu.

ZARZĄDZENIE

(...)

Sygn. akt VI U 453/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2019 roku, znak: (...), (...)w W. przyznał R. G. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 25 stycznia 2019 roku w wysokości odpowiadającej 2 % długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28 sierpnia 2019 roku ustaliła, że długotrwały uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej wynosi 2 %.

(decyzja z dnia 30.08.2019 r. – k. 13 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji R. G. wniosła odwołanie. W uzasadnieniu odwołania podała, że w rzeczywistości jej uszczerbek na zdrowiu wynosi 7 %. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez określenie wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości znacznie wyższej niż 2%.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie(...) wniosł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca R. G. dnia 25 stycznia 2019 roku uległa wypadkowi przy pracy, w wyniku którego doznała złamania kostki bocznej lewego podudzia z niewielką więzadłową niestabilnością lewego stawu skokowo-goleniowego oraz dolegliwościami bólowymi wysiłkowymi. Nadto, u ubezpieczonej stwierdzono pogrubienie więzadła skokowo-strzałkowego przedniego z masywnym odczynem zapalnym. Niestabilność więzadłowa stawu ogranicza wydolność chodu zwłaszcza podczas przenoszenia cięższych przedmiotów, podczas chodzenia po nierównym terenie, co kwalifikuje się do przyznania stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5% według punktu 158b rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku.

(dowód: protokół powypadkowy nr 001/2019r. – k. 2 – 3 akt organu rentowego, opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 11 – 11 verte)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została przez strony skutecznie zakwestionowana w toku postępowania. Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii z zakresu ortopedii i traumatologii. Opinia ta została sporządzona w sposób fachowy i jasny, a jej wnioski są logicznie uzasadnione. Biegły wyjaśnił jak należy zakwalifikować uszczerbek na zdrowiu, którego doznała odwołująca, odnosząc się również do kwalifikacji przyjętej wcześniej przez Komisję Lekarską ZUS, jak i zarzutów podniesionych przez organ rentowy i odwołującą. W niniejszej sprawie istotny jest stan zdrowia odwołującej i wysokość jej uszczerbku na zdrowiu, który może być oceniony jedynie przez specjalistę z zakresu ortopedii i traumatologii.

Strony procesu nie wniosły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie R. G. od decyzji (...) w W. z dnia 30 sierpnia 2019 roku, znak: (...), przyznającej jej prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w wysokości 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. - Dz. U. z 2019 roku, poz. 1205; dalej jako: ustawa wypadkowa) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przesłanką przyznania jednorazowego odszkodowania jest stwierdzenie u ubezpieczonego długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu, a także uznanie zdarzenia, które doprowadziło do tego uszczerbku za wypadek przy pracy. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, czy też w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W niniejszej sprawie strony nie kwestionowały, że zdarzenie z dnia 25 stycznia 2019 roku wyczerpuje znamiona wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej.

Przedmiotem sporu była jedynie wysokość uszczerbku na zdrowiu, jakiego w wyniku tego wypadku doznała odwołująca.

Pierwotnie lekarz orzecznik (...) stwierdził 7 % uszczerbku.

Następnie komisja lekarska(...)stwierdziła 2 % uszczerbku.

Ostatecznie w.w. biegły sądowy stwierdził 5 % uszczerbku.

Sąd w tym zakresie oparł się na wnioskach zawartych w opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii, który jest specjalistą i dysponuje fachową wiedzą, a w swej opinii wyczerpująco opisał zarówno sam uraz, jak i jego następstwa.

Biegły ustalił stały uszczerbek na zdrowiu występujący u odwołującej na poziomie 5 %, na podstawie pkt 158b rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (t.j. - Dz. U. z 2013r., poz. 954, ze zm.), wyczerpująco uzasadniając taką kwalifikację.

W takiej sytuacji mając na względzie całokształt wszystkich wyjaśnionych okoliczności związanych z ustaleniem procentowego uszczerbku na zdrowiu Sąd nie widział podstaw do rozszerzenia materiału dowodowego. Nie można też skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecznictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, że Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności, czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki, czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń.

Sąd uznał, iż opinii złożonej w przedmiotowej sprawie przez biegłego nie można niczego zarzucić, dlatego oceniając ją jako prawidłową i wiarygodną, na jej podstawie dokonał ustaleń faktycznych.

Reasumując, Sąd uznał, że odwołująca się ma prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy z dnia 25 stycznia 2019 roku w wysokości odpowiadającej 5 % stałego uszczerbku na zdrowiu i w tym zakresie zmienił zaskarżoną decyzję.

Biorąc pod uwagę dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania Sąd na mocy przepisu art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 30 sierpnia 2019 roku znak: (...)i przyznał odwołującej R. G. prawo

do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 25 stycznia 2019 roku w łącznej wysokości 5 % stałego uszczerbku na zdrowiu.